

de to foreliggende Forslag til Vedtagelse. Vi have bestandig stillet os velvillige til Tanken om Kostforplejningen ved Hæren, og maa derfor i Konsekvens af den Stilling, vi have indtaget tidligere til Lovforslag af lignende Art, med Glæde modtage dette Forslag og anbefale det til Vedtagelse. Det andet Forslag indeholder en Række Bestemmelser af rent praktisk Natur, som dels tilsigte at rette paa forskellige Mangler ved den bestaaende Ordning med Hensyn til Underklassernes Lønning, dels tilsigte en Simplifikation af Hærens Regnskabsførelse, der med Rette i Motiverne betegnes som unødvendig indviklet, saa indviklet, at den berøver Intendanturen megen Tid, som kunde være anvendt paa bedre Maade. Det er vistnok meget tidssvarende at faa en Forbedring indført i disse Forhold. De Forbedringer, der i øvrigt foreslaas i Mandskabets og Underklassernes Stilling, pleje vi at stille os velvilligt til her i Tinget, og de ere vistnok alle velbegrundede. Jeg skal altsaa anbefale Vedtagelsen af disse to Forslag.

Forsvarsministeren (J. C. Christensen): Jeg takker samtlige Talere, der have haft Ordet om de to Forslag, for deres velvillige Stilling til dem, en Stilling, der giver mig Haab om, at Forslagene ville blive gennemførte og gennemførte nogenlunde hurtigt. Det vil blive en Lettelse for Administrationen, naar vi kunne faa Lovene saa betids, at vi kunne indrette os efter dem, inden det ny Mandskab kommer ind.

Det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen), der ikke udtalte sig mindre velvilligt end de øvrige Talere, stillede nogle Spørgsmaal til mig i Anledning af Lønningsreguleringen — det er jo en saadan, der finder Sted her. Jeg skal svare paa det ærede Medlems Spørgsmaal. For enkelte Afdelingers Vedkommende bliver der en Formindskelse i Lønnen, som jeg gjorde opmærksom paa, da jeg forelagde Lovforslaget, specielt ude ved Søbefæstningen og Sygghusene, idet Underkorporaler og menige dér have haft et overmaade lille Afdrag for Kosten hidtil. Man er bleven staaende ved det Afdrag, som blev fastsat ved Loven af 1867, nemlig 29 Øre for fuld Kost, og efterhaanden som man har forbedret Lønningerne, ogsaa i Fjor ved Tillægget af de 12 Øre, er Lønningssummen bleven stor — det vil sige stor og stor, det er, som man vil tage det —, det er en forholdsvis stor Lønningssum, som der

kommer til Udbetaling, foruden at de have Kosten. Der er imidlertid efter mit Skøn ikke nogen Grund til, at de paagældende skulle stilles saa overordentlig bedre end alle de øvrige Afdelinger, og jeg har derfor ment, at naar vi nu regulere Lønningerne, er det rimeligt, at de faa samme Afdrag for Kosten paa Søbefæstningen og Sygghusene, som finder Sted for alle øvrige Afdelinger.

Dernæst komme vi til Forskellen paa Garnisonsfod og Kantonnementsfod, som det ærede Medlem ogsaa var inde paa. Her maa jeg sige til det ærede Medlem, at det er jo muligt, at Skemaet kunde have været klarere, naar der havde været en udtrykkelig Anmærkning om dette Forhold, men denne Anmærkning skal jeg søge at erstatte med nogle Ord. Det, der foreslaas, er, at vi skulle give Soldaten samme Lønning hver Dag hele Aaret igennem, medens det, der har fundet Sted og finder Sted endnu, er, at paa Kantonnementsfod faar han et særligt Tillæg af 13 Øre og et Tillæg paa 2 Øre i Undermunderingsgodtgørelse. De 13 Øre paa Kantonnementsfod udlignede over hele Aaret blive et meget lille Beløb, hvad det ærede Medlem vil kunne forstaa. Kantonnementet varer 25 Dage, 13 Gange 25 er 3 Kr. 25 Øre. Naar dette Beløb skal udlignes over alle Aarets Dage eller — naar Talen er om almindeligt Fodfolk — paa 6 Maaneder, vil det ikke give ret meget. Dernæst faar Soldaten 2 Øre daglig mere i Undermunderingsgodtgørelse, altsaa 50 Øre, hvilket Beløb ogsaa skal lignede ud. Naar der tages Hensyn dertil, er det i Virkeligheden ingen Nedsættelse, men en Forhøjelse, der finder Sted. Det vil det ærede Medlem ogsaa se, idet de 13 Øre i Kantonnementsgodtgørelse og 2 Øre i Undermundering tilsammen udgøre 15 Øre. Naar disse lignede ud paa hele Aaret, bliver det, der foreslaas, et lille Tillæg af, saa vidt jeg erindrer, 2 Øre.

Saa er der Spørgsmaalet om de beredne, som det ærede Medlem berørte. Jeg har ment, at der ikke var Grund til at stille de beredne væsentlig anderledes end Fodfolksafdelingerne. De have faaet et særligt Tillæg for det særlige Slid, der finder Sted paa Tøjet, fordi de ere beredne, men naar der tages Hensyn til, at Fodfolksafdelingerne have meget Slid paa Fodtøjet m. m., kan det vist gaa lige op. Samtlige disse Lønninger ere vi naaede til ved en Regulering af Lønnen og enkelte Steder en lille Smule Forbedring og paa de nævnte Poster ogsaa Nedsættelser,